

Studieophold i Udlandet udførte Kunstværker, som regelmæssig hjemsendes og udstilles og afhændes her. Naar der i Forslaget lægges Vægt paa, om Frembringeren er dansk Underjaat og ikke paa, om han er Statsborger, hvilket kunde synes at ligge nærmere, saa ster dette kun, fordi Begrebet Underjaat formentlig efter vor Ret er mere klart og uomtvisteligt end Begrebet Statsborger, om hvis Bestemmelse der snarere kan rejses Tvivl. Hvad Paragraffens Formulering angaar, bemærkes endnu, at det maa anses rigtigere at udtale den positive Regel om Lovens stedlige Omraade direkte, i Stedet for kun at lade den fremgaa forudsætningsvis af Reglen om, at Loven ved kongelig Anordning kan gøres anvendelig ogsaa paa andre (fremmede) Værker. Paragraffens andet Stykke stemmer i øvrigt i Hovedsagen med den gældende Ret. I det tidligere af Landstinget vedtagne Lovforslag var det udtalt, at fremmede Forfattere etc. ikke kunde nyde Beskyttelse i videre Omfang, end de efter deres Hjemlands Love nyde. Dette var grundet i, at denne Indskrænkning ikke vilde være til Hinder for Danmarks Tiltrædelse til Berner-Konventionen. Det fandtes da ufornuødent at aabne fremmede en videre Afgang til Beskyttelse i Danmark, idet der praktisk set ikke let vilde blive Spørgsmaal om nogen hertil sigtende Konvention med andre Lande end de i Berner-Konventionen delagtige samt Norge og Sverige, over for hvilke sidste Lande en saadan Indskrænkning heller ikke vilde volde nogen Bæmskethed. I denne Henseende er der imidlertid nu foregaaet en væsentlig Forandring. Medens de nordamerikanske Fristater tidligere ikke aabnede Afgang for fremmede Forfattere etc. til at opnaa Beskyttelse indenfor Unionens Territorium, er en saadan Afgang nu aabnet ved Lov af 3dje Marts 1891 Sect. 13. Denne giver Afgang til saadan Beskyttelse under to Alternativer, af hvilke imidlertid — i alt Fald foreløbig — kun det første kan faa praktisk Interesse for danske Forfattere etc. Men i Følge den amerikanske Lovs herhen hørende Bestemmelser er det en Betingelse for, at fremmede Forfattere etc. kunne erhverve Beskyttelse i Amerika, at disses Hjemland yder amerikanske Borgere Beskyttelse i denne Henseende (the benefit of copy right) i samme Omfang som sine egne Underjaatter (on substantially the same basis as its own citizens). Dette gjorde det ældre Forslag ikke, idet det som bemærket begrænsede Beskyttelsens Bærigthed efter Hensyn til det fremmede Lands Regler, hvilket overfor Unionen vilde faa praktisk Betydning, da den ameri-

kanste Lovs Beskyttelsesfrist er kortere end den i dette Forslag optagne. Af Forhandlingerne, som ere førte mellem den nordamerikanske Regering og det svejskiske Forbundsraad som Repræsentant for de Lande, der have tiltraadt Berner-Konventionen, fremgaaer det nu formentlig med fuld Tydelighed, at den nordamerikanske Regering vil fastholde Fordringen om, at amerikanske Forfattere etc. skulle fuldt ligestilles med vedkommende fremmede Landes egne Borgere i sin yderste Strængthed, hvilket for Danmarks Vedkommende vil sige, at den nu foreslaaede Affattelse af § 37 maa fastholdes, hvis der skal være Mulighed for at staae danske Forfattere etc. Beskyttelse i Amerika. Denne Mulighed har man ikke ment ved Paragraffens Affattelse paa Forhaand at burde afstære, saa meget mere som der jo bl. a. findes et stort skandinavisk Befolkningselement i de forenede Stater. Det bemærkes i øvrigt, at den danske Regering — jfr. Ordene „helt eller delvis“ — ogsaa efter den her foreslaaede Affattelse af § 37 2det Stykke har det i sin Mægt at fastholde de i det tidligere Forslag opstillede Begrænsninger over for alle Stater, hvis Lovgivning ikke fordrer absolut Uigestilling og navnlig ogsaa overfor de Stater, der have tiltraadt Berner-Konventionen, jfr. Konv. af 9de September 1886 Art. 2, 2. St., jfr. Art. 4.

Til § 38.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Lovens Forhold til den ældre Lovgivning kunne forskellige Systemer bringes til Anvendelse, ligesom Forholdet i andre Love er afgjort paa forskjellig Maade. Ved en Lov som denne, der i alt væsentligt kun gaar ud paa at give en mere udstrakt Beskyttelse, synes det naturlige System imidlertid at være det i adskillig mere Love, f. Eks. den norske og tyske Lovgivning, fulgte, at den ny Lov ogsaa faar Anvendelse paa ældre Værker, blot med et Forbehold i Henseende til tidligere stiftede Retshforhold. Til en vis Grad — navnlig med Hensyn til Oversættelsesretten, der jo væsentlig først ved denne Lov tillægges Forfatteren — er en saadan Regel vist endog nødvendig, for at en Tiltrædelse til Berner-Konventionen kan finde Sted. Dennes Artikel 14 bestemmer nemlig, at Konventionen skal komme til Anvendelse ogsaa paa allerede udgivne Værker, for saa vidt Forfatterretten ikke allerede er bortfalden. Herved vil det vel ikke være udelukket at betinge den ny Lovs Anvendelighed af, at Beskyttelsen efter den ældre Ret ikke allerede helt er